

Jeg tror saaledes at kunne anbefale de Forslag, som til dette Afsnit ere stillede af Flertallet, idet jeg skal resumere mine Udtalelser saaledes, at jeg ikke ser, at der med Hensyn til den første Uddannelse er nogen væsentlig Uoverensstemmelse mellem Krigsbestyrelsen og Flertallet, medens Uoverensstemmelsen væsentlig træder frem med Hensyn til Vintertjenesten; men Uoverensstemmelsen paa dette Punkt er ogsaa af den Besskaffenhed, at der fra Flertallets Side lægges saa overveieude Bægt paa dets Forslag, at jeg for mit Vedkommende ikke vil kunne tilraade Thinget at vedtage noget Hærløvsforslag, der ikke i meget væsentlig Grad kommer Flertallets Anskuelse imøde i det størst mulige Omfang med Hensyn til den fortsatte Vintertjeneste.

Ivermøes: Som det høje Thing vil have bemærket, har Udvalgets Mindretal til det Afsnit, som her foreligger til Forhandling, tilladt sig at stille Ændringsforslagene fra Nr. 4 til 24 inklusive. Af disse Ændringsforslag ere Forslagene under Nr. 4 og 6 vedrørende Anvendelsen af Militærarbeidere til Hestepassertjeneste og til Trainafdelingen sammenfaldende med de Ændringsforslag i samme Retning, som foreligge fra Flertallets Side, og med Hensyn til de andre skal jeg bemærke, at Forslagene under Nr. 5, 7, 8, 9 og 10 skrive sig dels fra tidligere Ændringsforslag og dels ere rene Redaktionsforandringer. De øvrige Ændringsforslag derimod knytte sig væsentlig til en Uoverensstemmelse mellem Udvalgets Mindretal og Regjeringsforlaget med Hensyn til Uddannelsen navnlig af Fodfolket. Angaaende dette Punkt har Udvalgets Mindretal ligesom med Hensyn til de andre Punkter raadsørt sig med de Erfaringer, som Vedkommende, hvem man har afordret Erklæringer, i sin Tid have afgivet, og Resultaterne af disse Erklæringer og Sammenstillinger ere for de her nævnte Punkters Vedkommende følgende. For det Første er den ved Hærløven af 1867 fastsatte første Uddannelsesetid paa 6 Maanedes erkjendt for at være tilstrækkelig til Opnaaelsen af det ved Loven tilfattede Formaal, som jo hovedsagelig var den enkelte Mand's Uddannelse; men paa den anden Side udtaltes det, at dette Tidsmaal ikke kan indskrænkes uden væsentlige Ulemper. Dernæst søtes der til, at det at anvende Rekrutbatailloner til større samlede Øvelser, forinden Mandskabets Uddannelse i Terrænet er tilendebragt, ikke kan anses for nyttigt, ja der udtaltes endog, at det snarere er skadeligt end gavnligt. Med Hensyn til Tilbageholdelsen af en Del af det uddannede Mandskab til fortsat Tjeneste gaa Udtalelserne i en noget forskjellig Retning; men Uenigheden skriver sig ingenlunde fra, saaledes som man skulde tro af, hvad den ærede Ordfører derom ytrede, at man var uenig om, at den fortsatte Uddannelse af en

Del af Mandskabet væsentlig vilde styrke Afdelingernes Fasthed og eventuelle Kampdygtighed, thi derom vare Alle enige, hvorimod det, man anseede over, var, at der paa enkelte Steder blev stillet saadanne Forordringer til det tilbageholdte Mandskabs Tid og Kræfter, at Afdelingerne kun i en ringe Grad havde det til Raadighed, saa at der gik for megen Tid bort fra den fortsatte Uddannelse. Det var navnlig her i Hovedstaden, at dette fandt Sted, idet den store Vagtstjeneste, Arbejdskommandoer osv. lagde en Del Beslag paa Kræfterne; men derved er der jo ikke Meget at gjøre fra Lovgivningsmagtens Side, hvorimod det selvfølgelig ligger i Administrationens Hænder at indskrænke denne Benyttelse af Mandskabet til det mindst Mulige. Endelig blev den Bemærkning gjort gjældende, at større Øvelser i faste Leire vistnok havde en ikke ringe Betydning med Hensyn til Sammenarbejdet af Afdelingerne, men at man ikke derigjennem vilde kunne opnaa at gjøre Soldaten fortrolig med Feltlivet eller Jøerne med de Forhold, under hvilke deres Vidskomhed under alvorlige Forhold sandsynligvis vilde falde. Det blev oftere ansørt, at dette formentlig kun kunde ventes opnaaet ved de saakaldte Kantonnementsovelser, hvormed man tillige kunde forbinde den Nytte, som det vilde have for Befalingsmændene, at disse Øvelser henlægges til forskjellige Steder, hvorved de ville blive bekjendte med Forhold, der kunde have Interesse for Forsvaret. Naar nu Mindretallet med Hensyn til dette Punkt har stillet sig paa et andet Standpunkt end den høitærede Minister, saa er Grunden den, at det ikke har fundet nogen Anledning til at forandre de nugjældende Bestemmelser i Hærløven med Hensyn til denne Sag. Mindretallet kan nemlig ikke erkjende, at det Forslag, der foreligger fra den ærede Ministers Side, vil være en Forbedring af, hvad der nu finder Sted, tværtimod, det vil efter dets Overbevisning være en svagere Uddannelse, som bliver Mandskabet til Del, og det af forskellige Grunde. Dels tror nemlig Mindretallet ikke, at det vil være heldigt, saavel paa Grund af Veirforholdene som ogsaa af den anden Grund, den ærede Ordfører angav, — men jeg tilstaar, at for Mindretallets Vedkommende er det navnlig Mandskabets Sundhed, der har staaet i første Række — at tage April Maaned med til den første Uddannelse. Dernæst har man fundet det urigtigt, at Afdelingernes første Uddannelse blev berøvet Efteraarssaanederne, hvorunder jeg ingenlunde regner Oktober Maaned alene, men navnlig og fremfor Alt September Maaned som den bedste, og endelig har man i Uoverensstemmelse med, hvad der er udtalt i Erklæringerne, ikke kunnet anse Rekrutbataillonernes Deltagelse i større samlede Øvelser, førend den enkelte Mand var øvet i Terrænet, for at være tilraadelig eller nyttig. Naar den ærede Ordfører i saa Henseende bemærkede, at det var nok, at Mandskabet havde